

DIOLEN LOFT

מקסימה... נערצת בכל מקום, הדורה ומלאת חן
חליפת "דיאלון לופט" - נוחה וקלה לטיפול

...בי דיאלון מוסיף לך חן

עטיה, אם יש בדעתו להשתקע כדימונה. הוא השיב בשלילה, ונימק את תשובתו בכך שאין כיתה מתאימה לבנו, כדי שילמד בה. האם נשמעה כבר חוצפה כזו? האם המני-הל, העוסק בדימונה חמשה שנים בהוראה, אינו סבור שבנו יכול ללמוד בבית-ספר מקומי?

יוסף פריץ, סגן ראש המועצה המקומית, דימונה

כבוד ותורה

מעל דפי השבועון, ברצוני להודות ליואב עמי ולמשטרת קרית-חיים, על הצלחתו לגר-לות, תוך שעות מעטות, את מכוניתו שנגנ

קריץ, המשפחה והמכונית

בה, ועל שעזרו לנו להגיע אליה, לחלץ אותה מן החול ששקעה בו ולחזור הביתה, וכל זאת בשלוש לפנות-בוקר. כל הכבוד והתודה!

ראובן קריץ, קרית-מוצקין

המכונית הנושאת כרזת-בחירות, ומשפחתו של הסופר קריץ — ראה תמונה.

תחיית המתים

בין שאר הברכות שפורסמו בעתונות, לכבוד הטלביזיה החינוכית, בלטה אחת ב"מיוחד.

היא הופיעה בהארץ, ב"25.3.66, והיתה חתומה על-ידי פרופסור יוחנן רטנר ז"ל. בדיוק כך היה כתוב: "לנאמנות הטלביזיה הלימודית ולמנהלה מר רואן, ברכות. אד-ריכלי הבניין פרופ' יוחנן רטנר ז"ל, אדריי-כל מרדכי שושני."

מה זה פה? האם אירעה כבר תחיית המתים, או שנוצר קשר בין העולם הזה (לא השבועון) והעולם הבא?

מז, ש"ן, תל-אביב

במיבחן ההגיון

ברצוני להשיב לקורא אביטל יקינטון (העולם הזה 1495), המשבח אתכם על שאתם מפרסמים גם מכתבי משמיצים.

ובכן, כנראה שלא תמיד זה כך. כמה מכתבי ביקורת ששלחתי — ערוכים ברצינות רבה — לא פורסמו. מכתבים אחרים שלי — גרועים בהרבה — פורסמו במלואם. היו אלה מכתבים כמו "תנו לו שאנס! לאורי אבנרי, כמובן."

כנראה שהקו שלכם הוא לפרסם השמצות שההגיון הבריאי יכול לקלות להפריכם. ל-עומת זאת, דברי ביקורת העומדים במבחן ההגיון לא מתפרסמים.

תקווה דהאן, ירושלים

כמו מכתב זה, למשל?

האם היא מטומטמת?

אני מציע למערכת בכל הרצינות לבצע מחקר יסודי על הנושא: האם יש לצברית המצוייה ראי בבית?

אינני מתכוון לראי סתם, למריחת אודם על השפתיים ושחור על העיניים. אני מת-כחן לראי בגובה מלא.

כי הנה המציא איזה צרפתי (בטח איזה הומו, אגב) אופנה חדשה של מכנסיים, שמתרחבים למטה. זה יפה מאד על בחורה שכרית או אנגליה, שיש לה

דרורי

רגליים ארוכות ותמירות.

(המשך בעמוד 6)